

ДАН 14. (16. мај 2021. године) ПРЕЖЕВАЉСКОЈЕ

Дан започињемо у 10 ч, доручком у објекту „Родник” у коме смо смештени последњих дана путовања. Полазимо уоближњу дирекцију НП „Смоленско појезерје”. Имамо прилику да од директора сазнамо више о начину функционисања, активностима, пројектима као и о самој историји парка. Основан је 1992. на крајњем северозападу Смоленске области на површини од 1500 km², док се управа налази у варошици Пржеваљскоје у којој смо смештени. НП представља право национално благо о чему сведочи и чињеница да га је 2002. године УНЕСКО уврстио у програм заштите МАВ чиме је и званично добио статус резервата биосфере. Највећи део територије парка, око 74%, прекривен је шумама док је 360 хектара означено као прашумско подручје са најстаријим шумама у овом делу Русије. У Парку је пописано 880 биљних врста, а на листи угрожених у Русији је 10. Током краћег предавања директора парка, сазнали смо доста нових и корисних информација о живом свету који је типичан за шумску фауну: у парку живи 90 медведа, 30 вукова, 40 бизона, чести су и рис, зец, дивље свиње, лисице, ласице итд. Смоленско појезерје је 1999. године уврштено на листу орнитолошких територија од међународног значаја тако да је НП парк уједно и право птичје царство. У НП је запослено 70 људи који заједно са волонтерима раде на развоју туризма у овој области како би повећали средства за унапређење Смоленског појезерја. Након тога, упутили смо се у „Музеј коре брезе”, једно од најуникатнијих места које смо имали прилике да посетимо. Водич у музеју је уједно и творац свих предмета који се у њему налазе. Сувенири су јединствени и многобројни: од магнета, играчака за децу, разних посуда, инструмената, наруквица, реплика цвећа од коре брезе и многих других. У дворишту је мања реплика млина, затим љуљашке, тобогани, кућице, мала радионица, чамци и клупе и све ово је направљено од дрвета брезе. У кратком излагању сазнајемо нешто више о самом начину израде ових предмета за који је очигледно потребно доста љубави, воље и посвећености. После обиласка музеја слободно време проводимо, уз музику, на обали језера Сапшо - највећег од 35 колико их има у Парку. Око 14 ч одлазимо на ручак у одмаралиште „Родник“, а након тога и последња званична активност за данас, а то је обилазак куће (музеја) Николаја Михајловича Пржеваљског. Пржеваљски је био истакнути руски путник, природњак и официр. Познат је по бројним експедицијама у централној Азији, посебно на подручју Тибета. Први је Европљанин који је детаљно проучио и описао подврсту дивљег коња карактеристичног за степска подручја централне Азије која је у његову част понела име коњ Пржеваљског. Кућа коју посећујемо направљена је на основу скица и сећања, с обзиром на то да је оригинална страдала током II светског рата. Упркос томе имамо прилику да видимо доста његових оригиналних сачуваних ствари. Током експедиција, у којима је провео 17 година, истраживао је источни део средње Азије: подручје око Бајкалског језера, Монголију, пустињу Гоби, делове Кине, Тјан Шан, пустињу Такла Макан итд. Скупљао је биљне и животињске врсте, открио дивљу (двогрбу) камилу и тибетског медведа. Његов допринос географији је огроман, а већина ствари које су биле пронађене током његових експедиција и ископавања се чувају у музеју Ермитаж у Санкт Петербургу. После посете овом јединственом дому отишли смо на вечеру око 19 ч, након чега је уследило слободно време и заслужени одмор.

